

ante septuagesimam non impedito festo duplici vel semiduplici : alioquin si prædictum sabbatum festo duplici vel semiduplici sit impeditum, faciendum est in prima die post octavam epiphaniæ non impedita festo duplici; et de festo semiduplici ea die occurrente fit tantum commemoratio in utrisque vesperis et laudibus (1). Adeoque quando plura festa semiduplicia in hebdomada occurrunt, et sabbatum festo semiduplici est impeditum; officium dominicæ non est faciendum in sabbato licet impedito solo semiduplici, sed in primo occurrente semiduplici post octavam epiphaniæ (2); nisi in sabbato occurrat festum ad libitum s. Canuti, quod in casu omittendum est, et ejus loco officium dominicæ faciendum (3). Si octava celebretur in hebdomada, et occurrat dies, in qua fit de octava, uti esse potest occurrente festo s. Canuti in sabbato ante septuagesimam, quod omittitur infra octavam, ut dictum est tom. II, n. 284; eo casu officium dominicæ faciendum est in dicta die infra octavam, licet alia festa semiduplicia infra eandem hebdomadam occurrant (4).

Officium in casu dominicæ anticipatæ recitandum est de feria occurrente ut in psalterio, cum commemoratione simplicis, si occurrat, cum precibus et suffragiis etiam de cruce; post nocturnum 12 psalmodum leguntur tres lectiones homiliæ dominicæ secundæ post epiphaniam cum tribus responsoriis primi nocturni ejusdem dominicæ, sine *Te Deum* : alia dicuntur ut in officio feriali diei occurrentis cum antiphona tamen ad *Benedictus* et oratione præfatæ dominicæ, sed cum versu de feria. Oratio dominicæ dicitur etiam in parvis horis. In primis et secundis vesperis nihil fit de dominica anticipata. Missa ut in aliis feriis dicitur de dominica, sine *Gloria et Credo*, cum secunda oratione *Fidelium*, cum præfatione communi et *Benedicamus* in fine. Post recitatum officium dominicæ anticipatæ, in sequentibus diebus leguntur lectio-

(1) Rub. supra positæ, et S. R. C. 10 Jan. 1693, n. 3152-3301, 16.
 (2) S. R. C. 7 Dec. 1844, n. 4849-4995.
 (3) S. R. C. 4 Ap. 1705, n. 3569-3718, 5; Halden p. 1, tit. 4, pet. 4.
 (4) S. R. C. 27 Mart. 1824, n. 4452-4602, 4.

nes primi nocturni de dominica anticipata et de sequentibus feriis hujus hebdomadæ (1). Si sit infra octavam, tunc officium faciendum est sine commemoratione octavæ, cum precibus et suffragiis etiam de cruce, et missa celebranda est in colore viridi, sine *Gloria et Credo*, cum tribus orationibus, quarum secunda *Deus qui salutis*, et tertia *Ecclesiæ* vel pro Papa, nisi occurrat commemoratio simplicis, cum præfatione communi vel de octava, si propriam habeat (2).

III. Si omnes dies post octavam epiphaniæ usque ad sabbatum ante septuagesimam impediti sint festis duplicibus, tunc in sabbato legenda est nona lectio homiliæ dominicæ secundæ post epiphaniam; et de ea facienda est commemoratio in laudibus cum antiphona et oratione dominicæ sed cum versu de feria, et etiam in missa, in cujus fine evangelium dominicæ legitur (3). Item in hoc festo, si proprias lectiones primi nocturni non habeat, lectiones primi nocturni dominicæ anticipatæ leguntur. Responsoria autem dominicæ hoc anno omittuntur.

De dominicis 3, 4, 5 et 6 post epiphaniam anticipandis aut transferendis vide tom. II, n. 237.

DE TEMPORE A SEPTUAGESIMA USQUE AD DOMINICAM
 PASSIONIS.

12. Dominica septuagesimæ occurrere non potest ante 18 Januarii, paschate cadente in 22 Martii, neque post 21 aut 22 Februarii in anno bissextili, paschate cadente 25 Aprilis.

Dominicæ septuagesimæ, sexagesimæ et quinquagesimæ ita vocantur respective ad quadragesimam : scilicet sicut prima dominica temporis quadragesimalis dicitur quadrage-

(1) Vid. tom. II, n. 237, in not. post. 2.
 (2) S. R. C. 27 Mart. 1824, n. 4452-4602, 1.
 (3) S. R. C. 17 Sept. 1853, n. 5197.

sima, sic ordine retrogrado prima dominica ante quadragesimam dicitur quinquagesima, secunda sexagesima, et tertia septuagesima.

A septuagesima usque ad quadragesimam est tempus pœnitentiæ, inserviens præparationi jejunii quadragesimalis. Unde in signum pœnitentiæ adhibetur color violaceus; legitur liber Genesis, ubi lapsus Adæ refertur, ut homo ad cor redeat, et considerando proprias miserias, sese humiliet, atque ad pœnitentiam disponatur; item plura alia fiunt in signum pœnitentiæ, ut ex dicendis patebit.

13. In vesp̄is sabbati sive de tempore sive de festo ante dominicam septuagesimæ ad *Benedicamus Domino* adduntur duo *Alleluja*, et similiter ad *Deo gratias*, ad majorem significationem et emphasim temporis terminati; deinceps autem usque ad pascha *Alleluja* ubique omittitur, et nihil ejus loco additur præterquam initio horarum, ubi ejus loco dicitur *Laus tibi Domine* etc. In missa dicto graduale cum versu sequente omittuntur duo *Alleluja* cum versu et sequente *Alleluja*, et eorum loco dicitur tractus in dominicis, missis festivis et votivis, atque in feriis secundis, quartis et sextis quadragesimæ ob populi concursum, qui olim illis feriis fiebat, uti iisdem etiam feriis dicuntur officium defunctorum, psalmi graduales et pœnitentiales (1). Tractus autem omittitur in aliis feriis quadragesimæ, et in missis feriarum a septuagesima usque ad feriam quartam cinerum, in quibus graduale tantum dicitur, dum repetitur missa dominicæ præcedentis. In missa de tempore omittitur *Gloria*, et loco *Ite Missa est* dicitur *Benedicamus Domino*. Item loco hymni *Te Deum* in officio de tempore dicitur nonum responsorium.

In dominicis septuagesimæ, sexagesimæ et quinquagesimæ invitatorium est *Præoccupemus faciem Domini, et in psalmis jubilemus ei*. In primo igitur versu psalmi *Venite, exultemus* omittuntur verba *Præoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei*; et eorum

(1) Gavantus tom. 1, p. IV, tit. VI, n. 7.

loco repetitur invitatorium *præoccupemus faciem Domini, et in psalmis jubilemus ei*; quo semel dicto, sequitur *Quoniam Deus magnus* etc.

14. Feriæ a septuagesima usque ad feriam quartam cinerum sunt minores, et de iis fit officium, ut in feriis per annum: habent tamen antiphonas proprias ad *Magnificat*, exceptis feriis sextis, in quibus a capitulo fit de s. Maria, et excepta sola feria quinta hebdomadæ sexagesimæ, in qua dicitur ultima in præcedentibus feriis ejusdem hebdomadæ ob festum occurrens prætermissa, et si omnes in præcedentibus feriis sint recitatæ, sumitur de psalterio (1). A feria autem quarta cinerum toto tempore quadragesimali omnes feriæ sunt majores. In feria quarta cinerum et tribus sequentibus usque ad vesp̄as sabbati omnia dicuntur ut in feriis per annum, præter orationem et antiphonam ad *Magnificat* et *Benedictus*, et præter preces flexis genibus dicendas, quia hæ quatuor feriæ olim ad quadragesimam non spectabant. A capitulo vesp̄arum sabbati ante dominicam primam quadragesimæ incipitur officium quadragesimale, cujus rubricæ brevii et missalis in dominicis et feriis bene notandæ sunt.

15. Vesp̄æ a sabbato ante dominicam primam quadragesimæ usque ad sabbatum sanctum inclusive infra hebdomadam tam in festis quam in feriis in choro dicuntur ante comestionem seu meridiem, quia jejunium olim in quadragesima hora cœnæ post vesp̄as tantum solvebatur; et licet hora comestionis nunc anticipetur ad meridiem, usus tamen vesp̄as dicendi ante comestionem retentus est. Diebus autem dominicis dicuntur post meridiem, quia in illis non jejunatur. Extra chorum non datur obligatio vesp̄as ante meridiem recitandi, easdem tamen pro majori conformitate tempore statuto recitare convenit.

16. 1º Incipiendo a feria quarta cinerum, quando officium fit de feria, dicuntur ad omnes horas preces flexis genibus, de quibus vide tom. II, n. 366. 2º In officio festivo cujuscumque ritus dicitur nona lectio homiliæ, et fit commemo-

(1) Rub. brev. ibidem.
Tom. III.

ratio feriæ in vesperis, laudibus et missa cum evangelio feriæ in fine. In missa votiva fit etiam commemoratio feriæ, sed in fine semper legitur evangelium s. Joannis. 3° Præfatio quadragesimalis dicitur a feria quarta cinerum usque ad dominicam passionis in omnibus missis de tempore, atque in festivis et votivis, quæ propriam non habent. 4° Post conclusionem ultimæ postcommunio dicitur *Oremus. Humiliate capita vestra Deo*, et deinde oratio super populum, usque ad feriam quartam majoris hebdomadæ, sed in missa de feria tantum (1). 5° In missa de feria genuflectitur in choro ad orationes ante epistolam, dicto per celebrantem *Sanctus* usque ad *Pax Domini*, et ad orationes post communionem et super populum (2). 6° Quando sacerdos in tractu legit versus *Adjuva nos*, flectit uno genu tantum ad prima verba, et statim surgit, ut lectionem commode prosequi possit; in missa autem solemnī, dum idem versus cantatur, celebrans, si non legat, flectit utroque genu in superiori gradu seu in medio suppedanei, hinc inde pariter flectentibus ministris, usque ad finem versus. 7° A feria quarta cinerum cessant et prohibentur octavæ (3).

17. Diaconus et subdiaconus in missa solemnī de tempore a septuagesima usque ad quadragesimam ministrant cum dalmatica et tunicella; sed a feria quarta cinerum per totam quadragesimam, excepta missa dominicæ *Lætare*, assistunt in minoribus ecclesiis sine dalmatica et tunicella in albis, et in cathedralibus et præcipuis ecclesiis utuntur planetis plicatis (4).

18. Si festum ss. 40 martyrum venerit feria quinta post cineres, tunc secreta pro commemoratione feriæ quæ eadem est cum secreta ss. martyrum, mutanda est et sumenda ex missa feriæ sextæ sequentis; et similiter si hoc festum venerit feria tertia post dominicam primam quadragesimæ, post-

(1) Tom. I, n. 290.

(2) Tom. I, n. 146.

(3) Tom. II, n. 241.

(4) Tom. I, n. 159.

communio feriæ mutanda est, et sumenda ex missa feriæ quartæ sequentis (1). In collecta dominicæ sexagesimæ fit mentio s. Pauli, et similiter ss. Cosmæ et Damiani feria quinta post dominicam tertiam quadragesimæ ratione stationis; nihilominus in oratione *A cunctis* exprimendum est nomen s. Pauli, et pariter ss. Cosmæ et Damiani, ubi sunt patroni.

19. Dominica quarta Quadragesimæ, dicta *Lætare* ab introitu missæ, cum quadam solemnitate peragitur, ut fideles a jejunio paululum respirent, et novo fervore recreentur; in quem finem organa infra missam hac die pulsantur, diaconus et subdiaconus cum dalmatica et tunicella ministrant, atque altaria floribus, imaginibus reliquiisque ornantur, quod aliis quadragesimæ diebus non convenit, in quibus sola crux cum candelabris super altaria collocanda est.

20.

DE FERIA QUARTA CINERUM.

Rub. missalis. *Ante Missam benedicuntur Cineres facti de ramis olivarum, sive aliarum arborum, præcedenti anno benedictis, hoc modo.*

Finita Nona, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum cineres in vase aliquo super Altari positos. Et primo cantatur a Choro sequens Antiphona Exaudi nos, etc.

Deinde Sacerdos in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, manibus junctis (quod servatur etiam in orationibus omnium benedictionum quoad manus junctas), dicit Dominus vobiscum, etc.

Postea Celebrans, imposito incenso in thuribulo, ter aspergit cineres aqua benedicta, dicendo Antiphonam Asperges, sine cantu et sine Psalmo, et ter adolet incenso.

(1) Ita missale Romæ editum 1845.

Deinde dignior Sacerdos ex Clero accedens ad Altare, imponit cinerem Celebranti non genuflexo. Si vero non adsit alius Sacerdos, ipsemet Celebrans, genibus flexis coram Altari, sibi ipsi cineres imponit in capite, nihil dicens : et cantatur statim a Choro Antiphona Immute- mur etc.

Sacerdos vero, dum cantantur Antiphona et Responso- rium, detecto capite, primo imponit cineres digniori Sacerdoti, a quo ipse accepit, deinde ministris paratis, genibus flexis coram Altari, dicens : Memento homo, quia pulvis es, et in pulverem reverteris. Postea veniunt alii, primo Clerus per ordinem, deinde populus, et genibus flexis ante Altare singulatim recipiunt cineres a Sacer- dote, ut dictum est de ministris. Completa cinerum im- positione, Sacerdos dicit : Dominus vobiscum est.

Hæc feria sic dicitur a cineribus, qui fidelium capitibus imponuntur, ut ipsi reminiscantur originis et finis sui.

Quæ hic de benedictione et distributione cinerum dicenda sunt, fere eadem sunt, quæ num. 22 et seq. de benedictione palmarum dicentur : adeoque brevitatis causa ad illa remit- tuntur et hic sequentia tantum annotantur *Vid. praxis Pontif.* tom. II, n. 302 308.

1. Cineres ponuntur in vase argenteo vel ex alia pulchra materia inter missale et cornu epistolæ (1). 2º Faciendi sunt de ramis olivarum, palmarum, vel aliarum arborum præce- denti anno in dominica palmarum benedictis. 3º Aridi et in modum pulveris esse debent, non autem in modum luti (2). Cineres in modum luti adhibere, est abusus omnino tollen- dus : 1º quia inde alliciuntur pueri, non devotionis, sed risus et delectationis causa, ita ut opus vere puerile dici queat; 2º quia inde avertuntur majores ob respectum humanum, ne

(1) Mem rit. pro min. eccl. tit. II, c. 1, n. 3.

(2) S. R. C. 23 Maji 1603, n. 51-197, 6.

derideantur; 3º quia in aliquibus locis occasionem potatio- nibus aliisque excessibus præbet. Adhibeantur igitur cineres aridi; nullus abusus habebitur, cæremonia sancta nulli con- temptui exponetur, et salutare suos effectus operabitur.

2. Celebrans induitur amictu, alba, cingulo, stola et etiam pluviali, si habeatur, violacei coloris; diaconus et subdia- conus amictu, alba, cingulo, et diaconus etiam stola violacea, non autem manipulis neque dalmaticis. In cathedralibus et præcipuis ecclesiis diaconus et subdiaconus utuntur planetis plicatis. Celebrans manet indutus pluviali infra distributionem cinerum.

3. Celebrans ascendens ad altare, illud in medio ut initio missæ osculatur; deinde in cornu epistolæ manibus junctis et absque signatione legit antiphonam *Exaudi nos*. Tum in eodem cornu epistolæ, non vertens se ad populum, cantat in tono feriali *Dominus vobiscum* et sequentes orationes, junc- tis semper manibus ante pectus, ut dicitur n. 23. Dum cineres benedicit, sinistram ponit super altare (1). Infra antiphonam et subsequentes orationes diaconus a dextris et subdiaconus a sinistris celebranti assistunt.

4. Completa benedictione, antiphonæ infra distributionem sine interruptione cantantur, et si non sufficiant, repetun- tur. Celebrans cum ministris, accedit ad medium altaris, ibique se sistit medius inter diaconum a dextris tenentem dextra vas cinerum et subdiaconum a sinistris, pluviale elevantes. Interim tempestive accedit dignior ecclesiæ, ut dicitur n. 23 ad 5, in habitu choralis et sine stola, cum debitis reverentiis altari et celebranti faciendis; consistens in gradu ante suppedaneum, cineres accipit, et celebranti, stanti capite inclinato, imponit; deinde in eodem loco genuflexus, nisi sit Prælati vel canonicus ecclesiæ cathedralis, cineres a cele- brante recipit; quibus receptis, surgit, et cum reverentiis debitis recedit.

5. Si alius non adsit sacerdos, tunc cineribus in medio altaris positis, ipsemet celebrans, genuflexus super suppe-

(1) Rub. ritu celeb. m. tit. III, n. 5.

daneum facie ad altare conversa, sibi ipsi cineres imponit, nihil dicens, quasi a Christo illos recipiat. Diaconus autem, etiamsi sit sacerdos, celebranti cineres non imponit, quia in actuali ministerio inferior est.

6. Celebrans a digniori sacerdote cineres accipit stans renibus versis ad medium altaris, capite inclinato et manibus junctis : et similiter eos distribuit stans, aperto capite, eos accipiendo inter pollicem et indicem dextræ manus, eosque spargendo in modum crucis juxta verticem capitis super capillos, dicendo *Memento homo*. Mulieribus etiam imponendi sunt super capillos, qui apparent juxta frontis extremitatem. Usus autem invaluit in his locis, ut clericis imponantur intra tonsuram, et laicis utriusque sexus in fronte. Ad accipiendos cineres omnes hinc accedunt, eosque accipiunt genibus flexis (exceptis canonicis ecclesiæ cathedralis), capite inclinato et manibus junctis, sed sine osculis, quia id commode fieri nequit.

7. Quoad ordinem vide num. 23 hoc excepto, quod magistratus et officiales ac alii laici cineres accipiant post omnes de clero (1).

Cum diaconus accedit ad cineres accipiendos, tradit vas cinerum in manum Cæremoniarum vel acolythi, et eo deficiente, super altare deponit, acceptisque cineribus illud recipit.

8. Completa cinerum impositione, celebrans manus lavat ad cornu epistolæ, et deinde medius inter diaconum et subdiaconum cantat in tono feriali et manibus junctis orationem ex missali : qua absoluta cum ministris in planum ad cornu epistolæ descendit, ibi exuit pluviale, accipitque manipulum et casulam ad missam celebrandam ; simulque diaconus et subdiaconus manipulum accipiunt.

9 Si solus sacerdos sine diacono et subdiacono cineres benedicat et distribuat, eadem legit, cantat et facit : aliquis minister elevat pluviale, si eo utatur, et alter vel ipse sacerdos sinistra tenet vas cinerum.

(1) Cærem. Ep. lib. 2, c. 18, n. 11 et 12.

10. In ecclesiis, in quibus benedictio cinerum sine cantu peragitur, vel ubi populus usque ad missam solemnem expectare non potest, cineres privatim benedici possunt etiam summo mane, omnia legendo in missali, etiam antiphonam *Immutemur habitu* post aspersos et incensatos cineres, vel post impositionem cinerum ipsimet sacerdoti, deinde distribuendo præsentibus, et in fine legendo *Dominus vobiscum* et orationem *Concede*. Iidemque cineres benedicti deinde ab aliis sacerdotibus adhiberi possunt ante, post, vel extra missam ; sed ante missam solemnem novi sunt benedicendi.

Cineres residui in sacrarium projiciendi sunt.

DE DOMINICA ET TEMPORE PASSIONIS.

21. I. Ante vespas sabbati dominicæ passionis, sive sint de festo sive a capitulo de dominica, juxta rubricas missalis ante dominicam passionis et cæremonialis Ep. lib. 2, c. 20, velandæ sunt omnes cruces et imagines, non tantum Domini nostri Salvatoris, sed etiam quorumcumque sanctorum (1), et non tantum in altaribus, sed etiam per totam ecclesiam (2). Velatæ manere debent quocumque occurrente festo, etiam titularis aut dedicationis (3), cruces scilicet usque ad feriam sextam parasceves post detectionem crucis in officio, imagines vero usque ad *Gloria in excelsis* in sabbato sancto, si tunc commode detegi possint, et alias usque post officium ejusdem diei (4). Velum debet esse violaceum absque ulla in eo depicta cruce vel imagine, etiam repræsentante passionem Domini. Id fit ad luctum fidelibus inspirandum, vel quia divinitas tunc fuit abscondita et velata in Christo (5);

(1) S. R. C. 4 Aug. 1663, n. 2094-2241, 2.

(2) Cærem. Ep. loco cit.

(3) S. R. C. 16 Sept. 1649, n. 1466-1613, 2 et 3 ; 3 Ap. 1876, n. 5660.

(4) S. R. C. 20 Nov. 1662, n. 2047-2194, et 22 Jul. 1848, n. 4965-5126, 3.

(5) Durandus lib. 1, c. 3, n. 34.

permisit enim se capi et flagellari ut homo, tanquam non habens in se virtutem divinitatis : unde in evangelio dominicæ passionis dicitur : *Jesus autem abscondit se, et exiit de templo*. Item hoc tempore nullæ sanctorum imagines super altare poni possunt.

II. Tempore passionis omittuntur suffragia communia. In missa dicitur præfatio de cruce, nisi propriam habeat. Omittitur psalmus *Judica* in missa, et a completorio ante dominicam passionis inclusive *Gloria Patri* in omnibus responsoriis, invitatorio matutini, introitu missæ, post psalmum *Lavabo* et ad *Asperges* (non autem in fine aliorum psalorum) ad imitandam antiquam officii simplicitatem, quæ officio passionis maxime congruit : psalmus tamen *Judica* et *Gloria Patri* tantum omittuntur in officio et missis de dominica et de feria, non autem in officio et missis festivis neque in votivis, etiamsi dicantur de cruce vel passione Domini, quæ fiunt et dicuntur ut ante tempus passionis. Si in sabbato ante dominicam passionis aut palmarum, vel feria secunda post dominicam passionis celebretur festum duplex, in responsorio brevi completorii sabbati et dominicæ dicitur *Gloria Patri* quia officium est de duplici; si autem iisdem diebus celebretur semiduplex, omittitur, quia officium saltem a capitulo vesperrarum est de dominica (1).

III. In psalmo *Venite, exultemus* ad quartum versum omittuntur *Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra*, et post invitatorium semel dictum, incipitur sicut in *exacerbatione*. Item in fine ejusdem psalmi omittitur *Gloria Patri*, ut supra dictum est, et cum eo pariter omittitur pars sequens invitatorii *Nolite obdurare corda vestra*; ita ut post versum *Quadragesima annis* etc. integrum invitatorium : *Hodie si vocem Domini audieritis, nolite obdurare corda vestra* bis dicatur, sed nihil ultra. In choro ultima repetitio fit : 1° partim a chorista, et 2° partim a choro (2).

(1) Merati tom. 2, de dom. pass. n. III; Guyetus lib. 4, c. 18, q. 26.

(2) S. R. C. 24 Jul. 1683, n. 2880-3029, 1, et 18 Dec. 1694, n. 3198-3347.

IV. In missis dominicæ passionis et feriarum temporis passionis duæ tantum dicuntur orationes, etiam occurrente commemoratione festi simplicis, quia in eo casu oratio *Ecclesiæ* vel pro Papa omittitur (1). In occurrentibus tamen semiduplicibus tres dicuntur (2) et similiter in votivis, scilicet secunda feriæ, et tertia *Ecclesiæ* vel pro Papa. In ecclesiis autem cathedralibus et collegiatis, in quibus occurrente semiduplici duæ cantantur missæ, in utraque tantum duæ dicuntur orationes, omissa illa *Ecclesiæ* vel pro Papa in missa semiduplicis, si commemoratio simplicis occurrat (3).

22.

DE BENEDICTIONE PALMARUM.

Rub. missalis. *Completa Tertia, et facta aspersione aquæ more solito, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolæ positos. Et primo cantatur a Choro antiphona Hosanna filio David etc. Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, dicit in tono Orationis Missæ ferialis Dominus vobiscum etc.*

Postea Subdiaconus in loco solito cantat... Lectionem in tono Epistolæ, et in fine osculatur manum Sacerdotis.

Dum cantatur responsorium, Diaconus ponit librum Evangeliorum super Altare : et Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit : Munda cor meum, accipit librum de Altari, petit benedictionem a Sacerdote : postea Subdiacono librum tenente, medio inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, et cantat

(1) S. R. C. 13 Sept. 1692, n. 3142-3291, et 15 Sept. 1736, n. 3905-4054, 1.

(2) Rub. gen. miss. tit. IX, n. 5.

(3) S. R. C. 10 Jan. 1693, n. 3152-3301, 15.